

BIBLIOTECA MISTICA CARMELITANA
KARMEŁITAŃSKA BIBLIOTEKA MISTYCZNA

Tom 2

PISMA

o. Jerónima Graciána de la Madre de Dios

Ulubiony herb o. Graciána, który umieszczał
na stronach tytułowych swoich książek.

Jerónimo Gracián OCD

*O imieniu
i cnotach Maryi*

TRYPTYK MARYJNY

*Dyskurs o niezwykłym imieniu Maryi
Piętnaście tajemnic Dziewicy Maryi
Reguła Dziewicy Maryi*

FLOS CARMELI

Poznań 2019

© Copyright by FLOS CARMELI, Poznań 2019 – wydanie I

Tytuł oryginału

Discurso del misterioso nombre de Maria,
Los quince misterios de la Virgen María,
Regla de la Virgen Maria
BIBLIOTEKA MISTICA CARMELITANA
t. XVI, s. 345-370; Monte Carmelo, Burgos, 1932

Tłumaczenie

Karmelitanki Bose, Tarnów

Redakcja

Aleksander Szczukiecki OCD

Imprimi potest

o. Jan Piotr Malicki OCD, prowincjał
Warszawa, dnia 02.11.2019 r., L.dz. 182/P/2019

Nihil obstat

o. Paweł Placyd Ogórek OCD, cenzor

Wydawca

FLOS CARMELI Sp. z o.o.
ul. Działowa 25 • 61-747 Poznań
tel.: 61 856 08 34 • e-mail: wydawnictwo@floscarmeli.pl
www.floscarmeli.pl

ISBN 978-83-66504-05-9

WPROWADZENIE

Oddajemy do rąk czytelnika trzy krótkie pisma maryjne: *Dyskurs o niezwykłym imieniu Maryi*, *Piętnaście tajemnic Dziewicy Maryi* oraz *Reguła Dziewicy Maryi mistrzyni wszelkiej doskonałości*, wydane pod wspólnym tytułem, nadanym przez wydawnictwo: *O imieniu i cnotach Maryi*, napisane przez o. Jerónima Graciána de la Madre de Dios.

Miłośnicy Karmelu i modlitwy znają o. Graciána z wcześniej wydanej przez nas książki o modlitwie myślniej: *Modlitwa myślna – dla każdego, ale... nie wszyscy są tego świadomi*. Zachęcamy również do tej lektury, jest dobrą pomocą na drogach modlitwy.

Kilka słów o autorze: o. Jerónim Gracián urodził się w Valladolid 6.06.1545, zmarł w Brukseli 21.09.1614. Jego ojciec, Diego, był sekretarzem królewskim, matka zaś, Juana Dantisco, naturalną córką Jana Dantyszka, polskiego posła na dworze hiszpańskim, wybitnego dyplomaty i humanisty, w przyszłości biskupa warmińskiego. Dwaj bracia Jerónima, Antoni i Tomasz, również zostali sekretarzami królewskimi, a obie siostry karmelitankami bosymi. Jerónim Gracián Studiował na uniwersytecie w Alcalá de Henares, święcenia kapłańskie przyjął w 1571, a do nowicjatu Karmelitów Bosych w Pastranie, wstąpił w 1572, profesję złożył 25.04.1573. Pełnił urząd delegata, czyli wizytatora apostolskiego Karmelitów, od 1573 do 1578. W tym roku został pozbawiony tej funkcji przez nuncjusza apostolskiego w Hiszpanii, Filippa Segę, który – jak się wydaje – prowadził w sposób przewrotny i bezpardonowy politykę przeciwną do linii wy-

znaczony przez jego poprzednika, „dobrego i świętego” Nicolása Ormaneto. Na kapitule w Alcalá (1581) o. Gracián został wybrany na pierwszego prowincjała Karmelu bosego. Od niego wyszła inicjatywa napisania przez św. Teresę *Zamku wewnętrznego, Wizytowania klasztorów* i kontynuowania pracy nad *Księgą fundacji* oraz pierwszego wydania *Konstytucji terezyjańskich*. Jego następcą na urzędzie prowincjała, Nicolás Doria, wyrzucił go z zakonu (17.02.1592), a wcześniej próbował „zesłać” do Meksyku (1587). Po wydaleniu z zakonu, o. Gracián podjął podróż do Rzymu, aby swój przypadek poddać pod osąd papieża Klemensa VIII. W czasie podróży został schwytany przez tunezyjskich piratów (1593) i uwięziony w surowych kazamatach w Tunezji. W połowie 1595 został wykupiony z niewoli. W Rzymie papież Klemens VIII przywrócił go do Karmelu terezyjańskiego (6.03.1596), jednak o. Gracián nie został przyjęty przez Karmel bosy. Zmarł w opinii świętości (21.09.1614) w klasztorze karmelitów trzewickowych w Brukseli. Przed swoją śmiercią prowadził intensywne prace propagujące proces beatyfikacyjny Matki Teresy, przygotował pierwsze wydanie *Księgi fundacji* (Bruksela, 1610) i sam opublikował wiele swoich pism¹.

Pierwsze wydanie prezentowanego tu *Dyskursu* miało miejsce w Brukseli, w roku 1612 i drugie 1616, w drukarni Rogera Velpio i Huberta Antonio. Natomiast wydanie *Reguły* miało miejsce w tej samej drukarni w 1616. W wieku XX pisma o. Graciána zostały opublikowane w trzech tomach, w Burgos, w Hiszpanii, w roku 1933, przez o. Silverio de Santa Teresa OCD, w serii *Biblioteka Mistica Carmelitana*; sam *Dyskurs* i *Reguła* w tomie XVI.

¹ Więcej informacji na temat życia i działalności pisarskiej o. Graciána można znaleźć w książce: *Modlitwa myślna – dla każdego, ale ... nie wszyscy są tego świadomi*, Flos Carmeli, Poznań 2013, w ostatniej części: *Jerónimo Gracián OCD jako pisarz duchowy* (s. 120-157).

Prezentowane pisma maryjne, nie są traktatami teologicznymi, choć zawierają wiele teologii, ale są to krótkie pisma pobożnościowe, zachęcające do poznania, pokochania Maryi i naśladowania jej w życiu chrześcijańskim. Zanim przejdziemy do lektury tych pism, warto prześledzić dwa zagadnienia: treść pism, ich maryjność oraz specyfikę myślenia i obrazowania o. Graciána.

DYSKURS O NIEZWYKŁYM IMIENIU MARYI

Kontekst historyczny tej zachęty do czczenia Maryi w jej imieniu, jest związany z rozwijającym się w Europie tamtego czasu nabożeństwem do imienia *Jezus i Maryja*. Rozwój nabożeństwa doprowadził do powstania święta *Imienia Maryi*, które pojawiło się w Hiszpanii. Obchodzono je tam oficjalnie już od 1513, kiedy to diecezja Cienca otrzymała z Rzymu zgodę na liturgiczne czczenie Imienia Bogarodzicielki. Celebrowano je w oktawie święta Narodzenia Maryi, 15 września. Tak było za życia o. Graciána².

² Pod koniec XVII w., nastąpiło rozszerzenie kultu *Imienia Maryi* i wiązało się ściśle ze zwycięstwem sprzymierzonych wojsk katolickich pod Wiedniem w 1683 nad Turkami. Trzy lata po bitwie papież bł. Innocenty XI postanowił, że święto to będzie obowiązywało w całym Kościele. Jako datę uczczenia *Imienia Maryi* wyznaczył niedzielę przypadającą w oktawie święta narodzenia Matki Bożej. Ze zrozumiałych względów, największą popularnością cieszyło się ono w państwach, które na Bożej pomocy w 1683 najbardziej skorzystały tj. w Austrii, Niemczech i Polsce. W 1911 papież św. Pius IX przesunął datę święta *Imienia Maryi* na 12 września, czyli datę dzienną zwycięskich zmagañ pod murami Wiednia. W wyniku reform przeprowadzonych po Soborze Watykańskim II, święto *Imienia Maryi* pozostało w kalendarzu liturgicznym, jednak tylko jako wspomnienie dowolne. Uroczyscie obchodzi się je nadal w Piekarach Śląskich (Matki Bożej Piekarskiej). W sanktuarium tym, przed cudowną ikoną Bożej Rodzicielki modlił się król Jan III Sobieski w trakcie wyprawy pod Wiedeń.

W *Dyskursie* o. Graciana poznajemy tajemnicę imienia Maryi, jak dzieci w szkole, uczące się alfabetu i czytania. Stajemy się dziećmi w szkole Maryi.

W części pierwszej *Dyskursu* autor omawia dieście tajemnic imienia Maryi. Pierwsza polega na tym, że imię Maryi jest dane z nieba, jako dar zapowiadający jej powołanie, a zarazem jest zrodzone z ziemi. Druga, to kształt liter imienia, które wskazuje na przymioty Maryi: jest wznioslejsza i cenniejsza nad całe niebiosy i ziemię, a także nad wszelkie stworzenie; w niej obecna jest każda z Osób Bożych, i cała Trójca Święta, jest Matką Syna Bożego, Oblubienicą Ducha Świętego, Córką Odwiecznego Ojca, Świątynią Trójcy Przenajświętszej. Trzecia tajemnica to liczba liter jej imienia, która mówi o dobrach, które Maryja posiada i których nam udziela, są to: zjednoczenie z Jezusem, nieustanny wzrost w łasce, płynące od niej dobro dla małżonków, dzięki niej dobrze przyjmujemy komunię świętą, dzięki niej rozważamy imię Jezus, które jest dla nas mądrością i uzdrowieniem; gdyby nie ona i Jezus, Bóg nie stworzyłby świata, w nich jest obecne Przymierze Boga ze światem; suma liczb jej imienia oznacza dobroć, którą Bóg nam przez nią udziela. Maryja jest znakiem dobroci, przeciw złu w świecie. Czwarta tajemnica to pięć cennych kamieni, które można połączyć z jej imieniem, a oznaczają pięć doskonałości Maryi: pobożność, siłę duszy przeciw demonom, przywarom i grzechom, żarliwą doskonałość jej ducha i jej Boską żarliwość w służbie Bogu, żywą wiarę, najdoskonalszą kontemplację niebiańską. Piąta tajemnica, to pięć drzew, które dobrze owocują, i Maryja też jest drzewem, które owocuje: posłuszeństwem, nadzieją, doskonałością, cierpliwością, wzniosłością serca, którym dusza wychwala i wywyższa swego Boga. Szósta tajemnica to pięć imion z rodowodu Jezusa, które wskazują na przyczyny świętości Maryi, są to, aby móc iść za Chrystusem: zapomnienie duszy

o wszystkich sprawach, które nie są Bogiem; niezwykła miłość Boga, jaką Dziewica darzyła Odwiecznego Ojca; doskonała miłość bliźniego, która pragnie dobra dla wszystkich dusz na świecie; modlitwa, która miłą wonią wznosi się ku niebu i pokora. Tajemnica siódma to pięć zadań Maryi wobec nas: ona wydała na świat Chrystusa, który nas ocala; ona uśmierza gniew Boga i prosi o przebaczenie dla nas; ona pociesza, chroni i wspiera strapiionych i zatroskanych; ona ucięła głowę szatana i przez to osłabiła jego moc wobec nas; ona daje ciepło miłości i żarliwość ducha każdemu. Tajemnica ósma, to znaczenie pięciu liter imienia, wyrażające jej przywileje dane jej przez Boga: Matka Boża, Adwokatka, Królowa niebios, niewysłowiona, godna podziwu. Tajemnica dziewiąta, to znaczenie imienia Maryi w innych językach, które oznacza jej pięć tytułów: Pani, Gwiazda, Gorzka, Najwznioślejsza, Morze. Tajemnica dziesiąta, to moc jej imienia, które okazuje swą skuteczność w następujących sprawach: imię Maryi sprawia radość Aniołów w niebie, pomnaża opiekę Aniołów Stróżów, budzi lęk w demonach, jest obroną w pokusach, pociesza dusze czyścowe, pobudza do skruchy i do zadośćuczynienia, daje moc by dobrze czynić i prowadzi do królestwa niebios.

PIĘTNAŚCIE TAJEMNIC DZIEWICY MARYI

Drugie pismo to opis nabożeństwa do imienia Maryi, polegającego na rozważaniu piętnastu tajemnic jej życia, połączonych z odprawieniem piętnastu Mszy Świętych oraz praktycznych rozmyślań o cnotach Maryi. Tajemnice są podzielone, jak te w ówczesnym różańcu. *Radosne*: poczęcie Maryi, narodzenie Maryi, przedstawienie jej w świątyni, zaślubiny ze św. Józefem, oczekiwanie Maryi na narodziny Jezusa. *Bolesne*: oczyszczenie Maryi, wygnanie do Egiptu, Maryja u stóp krzyża, Matka Boża

Bolesna, Nasza Pani od Samotności. *Chwalebne*: chwalią Dziewicy z tego, że jest Matką Bożą, Królową aniołów i całego nieba, Matką Miłosierdzia i Orędowniczką grzeszników, Matką Bożą Śnieżną, Różańcową, z Góry Karmel i wszystkich bractw i zakonów jej poświęconych.

REGUŁA DZIEWICY MARYI, MISTRZYNI WSZELKIEJ DOSKONAŁOŚCI

W starożytności autorzy różnych utworów pisanych często przypisywali swe pisma ważnym osobom, by nadać im rangę i autorytet. Czasami, mieli ku temu powody w tym, że należeli do szkoły „mistrza”, i z pokory kryli się za jego nazwiskiem, a jeśli byli wierni jego myśli, choć ją rozwinęli, nie było w tym nic złego, choć dziś może nieco dziwić. Ale bywało i tak, że danemu „mistrzowi” i jego nazwisku, przypisywano myśl, która była sprzeczna z jego nauczaniem.

Reguła Dziewicy Maryi, jest napisana w tym pierwszym stylu i duchu, tak jakby ją dyktowała, czy spisała sama Maryja. Napisał ją o. Gracián, ale będąc przekonany, że życie zakonne czy życie chrześcijańskie, jest naśladowaniem *Jezusa i Maryi*. Każda więc reguła zakonna, jest jej naśladowaniem, więc można napisać *Regułę* samej Maryi, a przez to wskazać na cechy jej osoby, jej cnoty ludzkie i chrześcijańskie, które można naśladować i odnaleźć we wszystkich regułach życia chrześcijańskiego. *Reguła* jest więc bardzo ciekawa, gdyż rzuca światło na rozumienie i odczytanie wszystkich reguł życia chrześcijańskiego w Kościele. A siedem rozdziałów tego krótkiego pisma, omawia cnoty Maryi, które możemy praktykować, naśladować i wcielać w życie.

SPECYFIKA STYLU O. GRACIÁNA

Ojciec Gracián w swych pismach używa tak wielu porównań, skojarzeń, symboli, że można mieć trudności z dostrzeżeniem intencji pisma i jego treści maryjnej, czy teologicznej. *Dyskurs* wydaje się jasny i prosty, a jednak może sprawiać trudności. Ten styl pisania może ciekawić, albo zniechęcać czytelnika, nie przyzwyczajonego do tak wielu porównań, odniesień czy skojarzeń. Jesteśmy przyzwyczajeni do „prostoty”. Ale przecież możliwe jest, że dla autora, jego pismo było „proste”, gdyż obrazy i odniesienia, które stosuje, były wówczas powszechnie znane. Inna epoka, oznacza nieco inne środowisko symboliczne, które trzeba poznać, by je zrozumieć. Przy tej lekturze warto więc pamiętać, o specyfice kultury do czasów oświecenia, a poniekąd w niektórych obszarach do XX wieku. Od czasów starożytnych, w tym od czasów uzyskania jedności między myślą i kulturą chrześcijańską a światem „klasycznym”, starożytnym, rzeczywistość postrzegana była w swej jedności. Nawet jak człowiek dostrzegał w niej wiele wymiarów i wiele różnych dziedzin poznania, to jednak widział je w jedności istnienia. Ojciec Gracián będzie używał więc odniesień do liczb, matematyki, kamieni, drzew, przyrody, biologii, kultury żydowskiej, antycznej, gdyż wszystko jest jednym światem, wszystko jest szyfrem, który ukazuje jedność stworzenia, a zarazem jedność dzieła Boga, Stwórcy i Zbawiciela. Dlatego z tej perspektyw nie może dziwić, że o. Gracián objaśniając tajemnice *imienia Maryi*, wychodzi od tak zaskakujących czasami dla nas przykładów. Dla niego wszelka rzeczywistość stworzenia, materialna, myślna, Biblijna, duchowa, jest odsłonięciem tajemnicy Stwórcy, a skoro Maryja jest najdoskonalszym stworzeniem, to w niej ta tajemnica się streszcza i koncentruje, jak w soczewce. Świat stworzony jest pełen tajemnic, które korespondują i są zgodne z prawdami wiary i odwrotnie. Stąd

nieco zaskakujące czasami odwołania, czy przykłady. Żyjemy obecnie w nieco innym cyklu roku liturgicznego, więc lektura tych pism, jest swoistą wędrówką po ówczesnej liturgii Kościoła i świętach maryjnych, z których niektóre do dziś są celebrowane. Jaki jest dodatkowy cel używania liczb, obrazów, porównań? Cel wydaje się być również pedagogiczny. Liczby, obrazy, skojarzenia służą zapamiętaniu. Wywód naukowy bywa złożony i trudny, a taka prosta, symboliczna pobożność i teologia maryjna, jest łatwiejsza do zapamiętania i regularnej, powtarzalnej praktyki. Dwa pisma, które oddajemy polskiemu czytelnikowi, nie są traktatami teologicznymi, ale pismami pobożnościowymi.

Niech sam o. Gracián zachęci nas do lektury: „Celem i zamiarem z jakim napisałem te tajemnice było pobudzenie dusz do większego nabożeństwa do tegoż *imienia Maryi* i pragnienie, by mieć je nieustannie, na ile to możliwe na ustach, by na początku swych zajęć czy listów pisać: *Ave, María czy Jezus, María*, ponieważ przyzywanie ich ma wielką moc”.

o. Aleksander Szczukiecki OCD

Dyskurs o niezwykłym imieniu Maryji

Do o. Rojas z Zakonu Trynitarzy,
o. Gracjan z Zakonu Najświętszej Maryji Panny
z Góry Karmel

Jezus, Maryja

Dowiedziałem się, czytając list, który dotarł z Hiszpanii o wielkim nabożeństwie, jakie ma wasza przewielebność do Imienia Maryji i że zawsze zaczyna swoje przemowy czy tekst pisany od słów *Ave, María*¹, i że zabiega o to, by celebrowane było święto² tego błogosła-

* Wszystkie przypisy i komentarze pochodzą od tłumacza lub wydawcy.

¹ Łac.: *Ave*, „witaj”, gr. „*raduj się*”, „*wesel się*”, hebr. „*pokój z tobą*”. W tłumaczeniu w niektórych miejscach zachowaliśmy łacińskie i hiszpańskie brzmienie imienia *María*, gdyż autor na tej podstawie rozwija swą myśl. W pozostałych miejscach stosujemy polskie brzmienie: *Maryja*.

² Święto Imienia Maryji obchodzono oficjalnie w Hiszpanii już od 1513, kiedy to diecezja Cienca otrzymała z Rzymu zgodę na liturgiczne czczenie Imienia Bogarodzicy. Celebrowano je w oktawie święta Narodzenia Maryji (15 września).

wionego imienia Maryi, podobnie jak czci się błogosławione imię Jezus. A także o tym, że ten kupiec, poszukujący pięknych pereł (Mt 13,45-46) – Chrystus Jezus, który nabył najdroższą królową Hiszpanii, Małgorzatę³, za cenę swej krwi – zapragnął pewnego dnia zabrać ją ze sobą⁴, by umieścić pośród innych wspaniałych pereł, które zdobią bramy świętego miasta Jeruzalem. I, gdy poprzez duszności czy też gwałtowny krwotok zmierzał do wyzwolenia jej *de sanguinibus*⁵, to wówczas wasza przewielebność, szepcząc do jej ucha słowa: *Ave, María*, dodał jej otuchy i pobudził, by z wielką nabożnością i doskonałością – jako katoliczka i święta, gdyż taką była – przyjęła sakramenty. I tak, umocniona nimi udała się na [wieczny] odpoczynek w wigilię świętego Franciszka, trzeciego października tegoż roku 1611.

A ja, choć jestem człowiekiem tak nędznym, mam ogromne nabożeństwo do tegoż imienia i wszystkie moje listy oraz mniej czy bardziej uczone wywody rozpoczynam od tych dwóch imion: *Jesús, María*. Stąd też, by okazać wdzięczność, jaką jestem winien waszej przewielebności za twoje oddanie, wydało mi się dobrym przesłanie ci dziesięciu tajemnic, odpowiadających dziesięciu literom, z których składają się owe dwa imiona: *Jesús* i *María*. A trzeba dodać, że niezliczona jest liczba tajemnic, które zawiera w sobie to niezwykle imię: *María*. Każdą z tych tajemnic zakończona została krótką modlitwą do imienia Maryi, którą Jej czciciele mogą odmówić wraz z jednym *Zdrowaś Maryjo*. Wszystkich razem jest ich dziesięć. Proszę, by wasza przewielebność przyjął to

³ Małgorzata (hiszp.: *Margarita*) znaczy *perła*. Chodzi o Małgorzatę Austriaczkę (1584-1611), żonę Filipa III, która zmarła przy porodzie ósmego dziecka.

⁴ Opis śmierci, jako nabycia i zabrania drogocennej perły przez Jezusa.

⁵ „Od krwi uwolnij mnie, Boże, mój Zbawco: niech mój język śławi Twoją sprawiedliwość!” (Ps 51,16).

z taką prostotą serca, z jaką i ja ci to posyłam, i polecał mnie Bogu, bym orężem języka i pióra skutecznie zwalczał heretyków z tutejszych krajów⁶, którzy po tym, jak wycofane zostały siły zbrojne, wszczęli przeciwko nam jeszcze większą wojnę rozpowszechniając swoje niegodziwości. Ja natomiast z mojej strony zapewniam, że będę błagał Jego Boski Majestat, by udzielił ci takiej łaski i ducha, jakich dla ciebie pragnę.

Jerónimo Gracián de la Madre de Dios

⁶ Gracián mieszka w owym czasie w Brukseli (Belgia).

TAJEMNICA PIERWSZA

O początkach tegoż imienia Maryja,
które zstąpiło z nieba
i zwiastowane zostało przez anioła
oraz w tajemniczych okolicznościach
uniosło się z tej ziemi
i jak dobroczynne jest wypowiedanie
po wielokroć słów: Ave, María.

W imię: **Maryja** przybyło z nieba posłane z Maje-
statu Odwiecznego Boga, za pośrednictwem anio-
ła, do świętego Joachima i świętej Anny, aby nadali je ich
błogosławionej córce, kiedy ogłoszono im, by złączyli
się przy Bramie Złotej w Jeruzalem, by począć światłość
i gwiazdę, której blaskiem zajaśnieją wszyscy aniołowie,
jak o tym piszą wszyscy autorzy życia Maryi Dziewicy⁷.
Oznajmił je Ewangelista opisując poselstwo archanio-
ła Świętego Gabriela, mówiąc: *Et nomen Virginis María*
(*Dziewicy było na imię Maryja* [Łk 1,27]), stąd możemy
powiedzieć, że owo imię zstąpiło z nieba. Możemy też po-
wiedzieć, iż wzniosło się z ziemi, gdyż można to wywnio-
skować z pięciu przykładów, które zebrał Enrico Germano⁸,

⁷ Autorzy od których o. Gracjan czerpie opis życia Maryi, czerpali niezbyt krytycznie wiedzę z różnych pism i apokryfów, które „uzupełniały” braki przekazów ewangelicznych, jak choćby: *Protoewangelia Jakuba* z I połowy II wieku, *Ewangelia Pseudo-Mateusza* II wieku, i z innych.

⁸ Autor wymienia w tym utworze wielu różnych autorów starożytnych, Ojców Kościoła, teologów średniowiecznych oraz współczesnych mu pi-

a o których pisze Esteban Razi w dziewiątym rozdziale, słowo Maryja. Po śmieci i pogrzebie pewnego zakonnika, jednego z pierwszych cystersów, który niemal zawsze miał na ustach słowa *Ave, María*, na jego grobie, wyrosło tajemnicze drzewo, na którego liściach napisane były te właśnie słowa: *Ave, María*. Kiedy wkopano się w grób, odkryto iż korzenie tegoż drzewa wychodziły z ust owego świętego zakonnika⁹. Wiemy dobrze z Pisma Świętego, że Bóg zawsze nadaje imię, którego sens i znaczenie odpowiada tajemnicy i wielkości danej osoby. Stąd nazywał Abrahama ojcem wierzących – z powodu jego wielkiej wiary, Jakuba – walecznym, gdyż walczył z Aniołem, a Piotra Kefasem, gdyż został głową Kościoła, podobnie z pozostałymi. Stąd wnioskuję, iż tak jak Jej Syn, Chrystus Jezus, zstąpił z Nieba i narodził się na ziemi, zgodnie ze słowami Izajasza: *Niebiosa, wysączcie z góry sprawiedliwość i niech obłoki z deszczem ją wyleją! Niechajże ziemia się otworzy, niechaj zbawienie wyda owoc i razem wszędzie sprawiedliwość*¹⁰ (Iz 45,8), tak też wszelkie dobra nieba i ziemi przychodzą do nas za pośrednictwem Dziewicy Maryi.

MODLITWA

Ave, María. Bądź pozdrowiona, Pani, której imię – Maryja – zstąpiło z nieba i zostało nadane przez samego Boga

sarzy i teologów, nie podając tytułów ich pism, czy źródeł. W niektórych przypadkach podajemy podstawowe dane o osobach, w innych trudno rozstrzygnąć o kogo chodzi, czy też dotrzeć do informacji o osobie, stąd brak przypisu.

⁹ Opowieść legendarna i popularna, często opowiadana w kontekście popularyzacji różańca, mająca zachęcić do jego odmawiania i podkreślić skuteczność modlitwy różańcowej. Do dziś można ją znaleźć w niektórych książkach poświęconych różańcowi czy *Legendach*.

¹⁰ Antyfona, pieśń Adwentowa – *Rorate Caeli*.

oraz zwiastowane przez Jego anioła, a także tajemniczo zrodziło się z ziemi. Spraw, byśmy otaczali wielką nabożnością to święte imię i mając je zawsze na ustach, przy każdej sposobności, jak się nam nadarzy, zdobyli dobra niebieskie i ziemskie.

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	5
<i>Dyskurs o niezwykłym imieniu Maryi</i>	13
<i>Piętnaście tajemnic Dziewicy Maryi</i>	57
<i>Reguła Dziewicy Maryi</i>	67

